

Hvordan gør vi den her afgift så god og så grøn – for det må jo være det, Venstre siger – hvordan gør vi den her afgift så grøn, at Venstre kan stemme for den? Er realiteterne ikke, at uanset hvad der sker, vil Venstre aldrig nogen sinde stemme for en afgift, der kommer miljøet til gode?

(Kort bemærkning).

**Kim Andersen (V):**

Hr. Frank Aaen fra Enhedslisten gør sig klog på Venstres rolle i forhandlingerne om vandmiljøplanen. Han gør sig lystig over, at vi skulle være styret fra Axelborg, og han mener, at vi først gik med, da vandmiljøplanens målsætning om kvælstofreduktion alligevel stod til vedtagelse og vi så kunne få denne målsætning reduceret.

Jamen det er dog interessant, hvad man skal høre fra hr. Frank Aaen: en så stor detailviden om de forhandlinger fra en mand, som slet ikke selv var med i processen! Det er jo ganske imponerende. Skal vi nu ikke nøjes med at konstatere, at Venstre var med i forhandlingerne og Venstre stemte for vandmiljøplanen og dermed for kvælstofafgiften, fordi vi fandt, at det var rigtigt. Det er jo ikke hele forspillet, og hvad man kan have af motiver eller ikke have af motiver, men resultaterne, der tæller, og her er kendsgerningen altså, at Venstre var med.

Til hr. Aage Frandsen: Jamen hvis der virkelig var tale om, at man ville en miljøforbedring på det her område, så levede man jo op til pvc-handlingsplanen, så sørgede man for at få sat yderligere skub i indsamlings- og genbrugsprocedurerne, og så forventede man, hvad EU spiller ud med både med hensyn til facts og med hensyn til eventuelle forslag om generelle afgifter. Det ville der være perspektiv i, og dér ville Venstre også være lydhør.

Med hensyn til, hvad hr. Jens Peter Verner sen og fru Pernille Blach Hansen sagde om tvivlen: Det vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til senere, for nu lyser den røde knap.

(Kort bemærkning).

**Frank Aaen (EL):**

Så vidt jeg kunne høre, var hovedargumentet mod mit tidligere indlæg, at jeg ikke deltog i forhandlingerne om kvælstofafgiften. Det gjorde jeg. Jeg deltog sammen med vores miljøordfører, jeg deltog i de møder, hvor vi sammen med regeringen blev enige om en principmodel, som både greb ind over for den kvælstofforure-

ning, der foregår fra staldene og den kvælstofforurening, der foregår fra markerne.

Og først da man hørte, via en radioavisovre på Axelborg, at den aftale var lagt på plads, så sendte man fra Axelborg fire personer i en taxa herover på Christiansborg, som straks gik op i Venstres gruppelokale og sagde: Nu må vi have et møde, for det her ender frygtelig galt. Hvis Enhedslisten kommer med, bliver det jo alt for effektivt.

Derfor kom Venstre tilbage i forhandlingerne, som man havde forladt, og hvor man i øgvis havde sagt, man ikke ville være med til nogen som helst former for afgift, så kom man tilbage til forhandlingsbordet. For det var dog trods alt bedre, hvis man kunne halvere indsatsen, end at man fik den fulde indsats. Og jeg siger endnu engang: Tillykke med indsatsen, og jeg kender forløbet, for jeg deltog i hele forhandlingsforløbet.

(Kort bemærkning).

**Vibeke Peschardt (RV):**

Jeg vil bare sige til hr. Kim Andersen: Kvælstofafgiften blev jo altså ikke til noget. Den blev taget af bordet – også til hr. Frank Aaen.

**Kim Andersen (V):**

Jeg synes hr. Frank Aaen skal lade være med at sætte så store spørgsmålstejn ved Venstres motiver, og for den sags skyld andre partiers motiver, men koncentrere sig om, hvordan stemmeafgivningen her i salen fandt sted. Det er den, der har virkning for lovgivningen og for det virkelige liv, og der har Venstre altså været med i Vandmiljøplanen på godt og ondt, taget vores knubs for det. Men vi står ved den.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Verner sen og også til fru Pernille Blach Hansen, at spørgsmålet om miljøets tilstand og sundheden ligger os stærkt på sinde, og vi er også opmærksomme på, at når der er en tvivl omkring visse produkter, skal man være særlig opmærksom på dem og indrette sig derefter. Men problemet med det foreliggende forslag er jo, at der ikke er sådan en rimelig tvivl, en dokumenteret tvivl. Tværtimod, som jeg sagde i mit tidligere indlæg, er der talrige rapporter og udsagn, der godtgør, at der ikke kan påvises nogen sundhedsmæssig risiko.

Men kan der det, er der bare en rimelig begrundet tvivl, så skal vi naturligvis være parat til at agere på det, og derfor synes jeg også, vi kunne afvente, hvad EU til næste år må komme